

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb m.v.)

Fremsat den 3. november 1976 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

2. § 24, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Dagpengene pr. uge kan ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for

alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

3. § 26, stk. 1, nr. 3, affattes således:

„3) som er fyldt 67 år, medmindre begæring om folkepension er opsat efter § 8 i lov om folkepension.“

4. I § 33 udgår i *stk. 1, 2. pkt.*, „dog altid så længe efter fødslen, som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.“

5. I § 41, stk. 4, indsættes som *2. pkt.*:

„Bidraget for arbejdsgivere efter § 13 fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne til de af forsikringen omfattede løsarbejdere.“

6. § 55 ophæves.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1977.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 2 anvendes første gang ved regulering af dagpengebeløbet pr. 1. oktober 1977.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidende 1971-72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887, tillæg A, sp. 7297, tillæg B, sp. 2509 og 2753, tillæg C, sp. 737) er senest bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976.

Lovforslaget indeholder forslag om halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb pr. uge med virkning første gang den 1. oktober 1977.

Fremsættelsen af forslaget er begrundet i et ønske fra regeringens side om, at reguleringen af størrelsen af sygedagpengene og arbejdsløshedsdagpengene følger samme regler, jfr. bemærkningerne til § 9 i det den 15. marts 1972 fremsatte forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Ved lov nr. 236 af 12. juni 1975 blev der ved ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. indført halvårlig regulering pr. 1. april og 1. oktober af det generelle maksimum for arbejdsløshedsdagpenge. Ændringen skyldtes et ønske om at bedre de økonomiske forhold for de mange, som uforskyldt er blevet ramt af den store arbejdsløshed og som følge deraf har betydelige økonomiske vanskeligheder. De samme vanskeligheder gør sig gældende for lønmodtagere, der har indtægststab under sygdom. Hertil kommer, at arbejdsløse, som mister retten til arbejdsløshedsdagpenge under sygdom, bør kunne opnå samme beløb i form af sygedagpenge som de bortfaldne arbejdsløshedsdagpenge. Det må derfor anses for rimeligt, at reguleringen af dagpenge ved sygdom eller fødsel som tidligere følger samme regler som reguleringen af arbejdsløshedsdagpenge.

De årlige merudgifter i PL-niveau april 1976 med ikrafttræden 1. oktober 1977 anslås til:

	Bruttoudgift mill. kr.	
Staten	20	
Kommunerne	7	
Arbejdsgivere (off. og private)	10	

Da refusionen til offentlige arbejdsgivere først udbetales i april måned for det foregående finansår, vil udgifterne på årsbasis for det offentlige fordeles på følgende måde:

	Bruttoudgift (mill. kr.) 1977-78		Flg. finansår
Staten	17	20	
Kommunerne	6	7	

Det er vanskeligt at vurdere nettoudgifterne for staten og kommunerne, men det skønnes dog, at kommunernes bruttoudgifter på 7 mill. kr. på årsbasis stort set opvejes af øget skatteprovenue, og at statens nettomerudgifter på årsbasis kan anslås til 15 mill. kr. efter fradrag af øget skatteprovenue.

Herudover foreslås der forskellige mindre ændringer — overvejende af teknisk karakter — af dagpengeloven. Disse ændringer forventes ikke at medføre udgiftsforøgelser.

Forslaget skønnes ikke at medføre personaleudvidelse eller væsentlige administrative merudgifter.

I et bilag til lovforslaget er dette sammenholdt med gældende lov.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 og 2.

Dagpengenes højeste beløb reguleres efter § 10, stk. 3, og § 24, stk. 3, for et år ad gangen med virkning fra 1. april på grundlag af oplysninger fra Danmarks Statistik om timefortjeneste (inklusive dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal.

Reglen om årlig regulering er indført i loven på et tidspunkt, hvor der gjaldt en tilsvarende ordning for regulering af arbejdsløshedsdagpenge. Udviklingen har nødvendiggjort en halvårlig regulering af arbejdsløshedsdagpengene, og der findes på samme måde behov for en ajourføring af sygedagpengene med lønudviklingen.

Til nr. 3.

Den 1. juli 1975 blev der indført adgang for 67-årige til at udskyde tidspunktet for at udtage folkepension mod udbetaling af et ventetillæg, der kommer til udbetaling sammen med pensionen til sin tid. Baggrunden er at motivere 67-årige til at bibeholde deres erhvervsmæssige beskæftigelse ud over folkepensionsalderen. Da man således tilskynder de pågældende til at blive i arbejde, synes det rimeligt, at disse får adgang til sygedagpenge efter lovens almindelige regler. Hvis der bliver tale om sygdom af længere varighed, tages sagen op af social- og sundhedsforvaltningen med hjemmel i § 47 i dagpengeloven.

F. t. l. vedr. dagpenge.

Til nr. 4.

Forslaget er en konsekvens af lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø, der træder i kraft 1. juli 1977, og som afløser lov om almindelig arbejderbeskyttelse. Arbejdsmiljøloven indeholder ikke en bestemmelse svarende til § 37 i arbejderbeskyttelsesloven, da der ikke skønnedes behov for en sådan bestemmelse. Dette skyldes bl. a., at der ved gennemførelsen af dagpengeloven er sket en væsentlig forbedring af kvindelige lønmodtageres økonomiske stilling ved fravær på grund af fødsel.

Til nr. 5.

Her er tale om en tydeliggørelse af reglen om, at arbejdsgiverbidraget til løsarbejderordningen i § 13 skal finansiere de samlede udgifter til ordningen. Dette princip fremgår klart i § 41, stk. 4, for så vidt angår § 11-ordningen, og det har hidtil også været princippet bag fastsættelsen af bidraget ved § 13-ordningen.

Til nr. 6.

Efter dagpengelovens § 55 kan det sociale udvalgs afgørelser om andre forhold end retten til dagpenge indbringes for amtmanden og videre til sikringsstyrelsen, der har den endelige administrative afgørelse. I København og Frederiksberg kan afgørelserne indbringes direkte for sikringsstyrelsen. De afgørelser, bestemmelsen omfatter, vedrører den måde, hvorpå sagsbehandlingen i konkrete sager finder sted. Da amtsrådet efter § 10 i lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender fører tilsyn med kommunernes almindelige virksomhed på sociale og sundhedsmæssige områder, herunder dagpengeområdet, findes der derfor ikke behov for at opretholde de i § 55 fastsatte særlige klageregler.

Til § 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1977, samtidig med lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø.

Bilag.

Løvforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende formulering.

§ 10. — — —

Stk. 3. Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra 1. april. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

§ 24. — — —

Stk. 3. Dagpengene pr. uge kan ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra 1. april. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

§ 26. Er der i de 12 forudgående kalendermåneder udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger, kan dagpenge ikke udbetales i en kalendermåned til personer,

1) der modtager folkepension, invalidepension eller enkepension,

Forslaget.

1. § 10, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

2. § 24, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Dagpengene pr. uge kan ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra 1. april og 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet. Beløbet fastsættes 1. april på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående april kvartal og 1. oktober på grundlag af timefortjenesten i nærmest forudgående oktober kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

3. § 26, stk. 1, nr. 3, affattes således:

„3) som er fyldt 67 år, medmindre begæring om folkepension er opsat efter § 8 i lov om folkepension.“

Gældende formulering.

2) der på grund af svigtende helbred kunne have opnået folkepension, invalidepension eller enkepension,

hvis pensionslovgivningens bestemmelser om indtægtsregulering, dansk indfødsret eller bopæl her i landet ikke havde været til hinder derfor, eller

hvis de ikke havde været omfattet af adgangen til folkepension for kvinder mellem 62 og 67 år eller til enkepension for kvinder mellem 45 og 62 år, eller

3) som er fyldt 67 år.

§ 33. En kvinde, der har dagpengegivende lønindtægt, er under fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel berettiget til dagpenge fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen. Dagpenge kan ydes i 14 uger, dog altid så længe efter fødslen, som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.

§ 41. — — —

Stk. 4. Bidraget for arbejdsgivere, der efter § 11 har frigjort sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, fastsættes af socialministeren således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne, som det sociale udvalg påtager sig ved at overtage forpligtelsen.

§ 55. Uden for København og Frederiksberg kan afgørelser truffet af det sociale udvalg om andre forhold vedrørende denne lov end nævnt i § 54 indbringes for amtmanden.

Stk. 2. Afgørelser truffet af amtmanden efter stk. 1 eller af de kommunale myndigheder i København og Frederiksberg om forhold som nævnt i stk. 1 kan indbringes for sikringsstyrelsen, der har den endelige administrative afgørelse.

Forslaget.

4. I § 33 udgår i *stk. 1, 2. pkt.*, „dog altid så længe efter fødslen, som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.“.

5. I § 41, *stk. 4*, indsættes som *2. pkt.*:

„Bidraget for arbejdsgivere efter § 13 fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne til de af forsikringen omfattede løsarbejdere.“.

6. § 55 ophæves.